

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۴ اگست ۲۰۱۵

مجلس پنجاه وسوم (در اختیار و آزمایش)

شامگاه روز سه شنبه هفتم ماه رمضان سال ۵۴۵ هجری قمری در مدرسه، شیخ (رضی الله عنه) فرمودند: مردم، خصوصاً کسانی که ادعائی دارند باید آزمایش شوند، زیرا اگر آزمایشی در کار نباشد بسیاری از مردم مدعی ولایت هم می شوند، روی این اصل یکی از بزرگان فرموده: (آزمایش برای مدعی ضرورت دارد، تا هر کسی ادعای بی مورد نکند).

علامت ولی، صبر و بردباری است در برابر آزار و اذیت مردم. اولیا نسبت به دیدن عیب دیگران کورند و کر، خود را وقف آنان کرده اند. «حبک للشیء یعمی ویصم» - (علاقه به چیزی شخص را کور و کر می کند). خدار دوست دارند، و غیر او را نه می بینند و نه کلام غیر او را می شنوند. با مردم با زبان خوش و مدارا برخورد می نمایند، منتهی در قبال امر خداوند نسبت به نافرمانان خشمگین می شوند. آنان پزشکان حاذق و ماهر اند که دواى هر دردی را میدهند، و مسلماً طبیب تمام بیماران را بایک دارو معالجه نمی کند. ایشان در پیشگاه خداوند بسان اصحاب کهف اند، که به امر خدا جبرئیل جابجایشان می نمود، و اینان را دست قدرت حق دگرگون می کند.

دست محبت دلہایشان را متحول می سازد، و از حالی به حال دیگر می رساند. دنیارابه طالبان آن و آخرت رانیز بخواستارانش و گذاشته اند، و خویش به عشق مولا مشغول شده اند. اگر چیزی از دارائی دنیا در اختیار داشته باشند و کسی آنرا بخواهد، بخل نمی ورزند و عطا می کنند، و حتی اگر ثواب آخرت را از ایشان مطالبه نمایند، باز خواهند بخشید. دنیا رابه فقرای آن، و آخرت را به کسانی که در طلب آن کوتاهی کرده اند، بخشیده اند، و تنها خدای خالق و آفریدگار دنیا و آخرت را برای خود میخواهند، و این بدین خاطر است که پوست راکه راهی بخداندارد بخشیده اند، و مغز راکه همانا حقیقت قرب حق است شناخته و خواهان آنند.

یکی از بزرگان (رحمت خدابراو باد) گفته است (کسی جز عارف بر روی فاسق لبخند نمی زند)، عارف است که اذیت و آزار او را تحمل می کند و راهنمائی می نماید. طبعاً جز عارف و ارسته کسی قادر بر انجام اینکار نیست، نه زاهد و نه عابد و نه دیگران.

چگونه عرفا بر گناهکاران مشفق و رحیم نباشند؟ آنان منبع رحمت الهی و موضوع توبه و بربکنند. خُلق عارف از اخلاق ربانی است، او تلاش می کند که گناهکار را از دست شیطان برهاند، از دست شهوت و هوای نفس نجات دهد. هرگاه یکی از شما فرزندش را در دست کافری اسیر ببیند، آیا برای رهایی او کوشش نمی کند؟ به همین سان عارف نیز تمام مردم را فرزند خود میداند. عارف ابتدا مردم را با زبان حکم که همان امر و نهی است مورد خطاب قرار میدهد، و سپس با زبان علم، یعنی سروباطن.

خدای عزوجل رسولان را با کتابهای آسمانی بسوی مردم فرستاده تا مردم را به عنایات او بشارت دهند، و از عذابش برحذر دارند، و حجت را بر ایشان تمام نمایند. کسانی که به فرامین انبیای کرام عمل کردند، و حکم ظاهری یعنی شریعت را اجرا نمودند، از حکم باطن و علم سر به آنان چون جوجه ای که از دهان مادر طعمه بگیرد، بهره داده میشوند. انسان هرگاه بمقام حکم و علم، یعنی ظاهر و باطن رسیده، بواقع به مقامی نائل گردیده است که بالاترین مراتب و منازل است، و هر وقت صفای قلب حاصل کرد، موجودی به صفای او یافت نمی شود، و هر زمان که بمقام قرب رسید، نزدیکتر از او کسی نیست.

جاهل بادیدگان ظاهری می نگرند، و عاقل با چشم باطن و قلب، لذا از تمام مردم دنیا غایب اند، و جز خدای چیزی در نظر ندارند، در این هنگام می گویند: «هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ»، حق عزوجل ظاهر و باطن اول و آخر و صورت و معنای اومی شود، جز خدا چیزی در دیدگان او باقی نمی ماند، و این محبت در دنیا و آخرت در وجودش ثابت و پایدار است، و در تمام احوال با خداوند سازگار و راضی است، در انجام او امر خدا از سرزنش دیگران نمی هراسد، همچنانکه یکی از بزرگان گفته است: «رضای خدا را در رضای خلق مجوینید، بلکه رضای خلق را در رضای خدا بخواهید».

آن دلی را که باید در راه خدا بشکنی، بشکن، و آن دلی را که باید بخاطر خدا درمان کنی، درمان کن. شیطان، شهوات، هوای نفس و دوستان سوء دشمنان شما می باشند، از آنان دوری نما، تا در ورطه هلاک نیفتی. علم آموز تا یاد بگیرد که چگونه از این دشمنان برحذر باشی، و بدانی که خدارا چگونه باید پرستش نمائی، زیرا عبادت خالصانه و اطاعت کورکورانه درست نیست. پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و سلم) فرموده است: «مَنْ عَبَدَ اللَّهَ بِجَهْلٍ كَانَ مَا يُفْسِدُ أَكْثَرَ مِمَّا يُصْلِحُ» - (هر کس خدارا کورکورانه و جاهلانه عبادت کند، فسادش از اصلاحش بیشتر است). عبادت جاهلانه ارزشی ندارد، و عمل بدون اخلاص نیز سودمند نیست. هر عملی که توأم با اخلاص نباشد، مورد قبول واقع نمی شود. اگر عالم بودی و عمل نکردی، علم علیه تو حجتی است پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و سلم) فرموده است: «الْجَاهِلُ يُعَذِّبُ مَرَّةً وَالْعَالِمُ سَبْعَ مَرَّاتٍ» - (جاهل یکبار مورد عذاب قرار می گیرد، اما عالم هفت بار). به جاهل گفته می شود چرا علم نیاموختی؟ و به عالم گفته میشود چرا به علمت عمل نکردی؟ پس علم آموز و عمل نکردی؟ پس علم آموز و عمل نما، که خیر دنیا و عقبی را خواهی یافت. هرگاه کلمه ای از علم آموختی و بدان عمل نمودی و آنرا بدیگری آموختی، دو ثواب بدست آورده ای، یکی ثواب علم و ثواب یاد دادن آن بدیگری. دنیا ظلمتی است و علم بسان نوری در آن، هر آنکس که علم نیاموخت در این ظلمت باقی می ماند، و فساد اعمالش از صلاحش بیشتر می شود.

ای کسی که مدعی علمی، علم را نباید از دست شیطان هوی و ریا و نفاق گرفت. بظاهر از دنیا بیزار می باشی، ولی در باطن بدان راغبی، این زهد باطل است، و تو در این صورت معاقبی، زیرا نسبت بخدا نیرنگ کرده ای، و بدان که خداوند ظاهر و باطن را می بیند، برای خدانهان و آشکار یکی است، از قلب و باطن همگان باخبر است. بگو: چه رسوائی! چه بی شرمی! چگونه خدا بر افعال شب و روز من آگاه باشد! او ناظر بر اعمال بود و من از وی غافل و بی آرم، پس بیا و از این بی شرمی و وقاحت توبه کن، و با انجام او امر و خودداری از نواهی او بدو تقرب جوی، گناهان ظاهر و باطن را ترک نما، در انجام اعمال نیک بکوش، خدای رادوست بدارتا او نیز ترا دوست بدارد. هرگاه خداوند کسی را دوست بدارد، تمام مردم به استثنای کافرین و منافقین وی را دوست خواهند داشت. هر آنکس در قلبش ایمان جاگزین شده باشد مومنان رادوست دارد، و هر کس که در دل نفاق داشته باشد، مومنان را دشمن است. توجه به بغض کفار و منافقین و شیاطین و ابلیس های منافق مکن، آنان شیاطین الانس هستند. مومن موقن عارف از مردم برکنار است و بخالق رسیده است و از مردم کناره گرفته است. زیرا امیداند مردم قادر به جلب منفعت و دفع ضرر از خویش نیستند. پس باتمام وجود در پیشگاه حق مقیم گردیده است. چون تنها اوست که میتواند و شایسته است فریادرس و فرمانروای او باشد. از خود هیچگونه توان و قدرتی ندارد، و هر کس در این مقام تثبیت شد، از هر جانب خیر و برکت معنوی بدوروی می آورد.

باداعای پوچ ویی اساس مزاحم قوم(اولیاءالله) مشو، این مقام باتمنی وارزو بدست نمی آید، این مقامی است که تادیده رازتوجه بدنیا واسباب آن کور نسازی حاصل نمی شود. به مقصود نائل نمی گردی، مگر اینکه پای خودرا از رفتن به درگاه خلق لنگ کنی، کامیاب نمی شوی مادامیکه قلب و عقل خودرا متوجه نکنی، تاهمواره پشت بخلق وروی بخالق نباشی، تازمانی که صورت وظاهرت باخلق، وباطن ومعنایت باخالق نباشد، بمقام عالی نخواهی رسید. واما چنانچه بدین مقام رسیدی، آنگاه است که قلب بسان قلب فرشتگان وانبیا می گردد، وازطعام وشراب معنوی آنان بهره مند خواهی شد، واین امری است که وابسته به باطن است نه صورت وظاهر.

بارخدایا دلهای ماراپاک گردان، ماراز غیر خودبی نیاز نما، معلم راز کودکان وخانه هایشان بی نیازکن، بلکه خانه اورا سفره خانه علم آموزی نما، پارخدایا تومیدانی که این گفتار برمن غلبه کرد، مرادر آن معذور دار، ازتودرخواست می کنم که آنچه راکه مقرر است باصفای قلب وباطن برابم آسان گردانی.

(یاقوم) شما میندارید که چیزی از شما می گیرم، چنین نیست، من دست تقاضا بسوی خدا دارم نه شما. تاباشما بودم شمارانشناختم، اماوقتی از جمع شما خارج شدم، ماهیتتان برایم روشن شد. بدانید که من فروافکننده منافقینم وشناسای عارفین. منافقین رابخاطر ممانعت ازعطا وبخشش به من- مورد عتاب قرارنمیدهم، چون من روزی خویش رازبارگاهی می گیرم که خدمتگزار آنم وآن درگاه حق عزوجل است. ای اهل بصیرت آیا ندیده اید، که چگونه متشمر وکمر بسته بخدمت مشغولم؟

سائلی پرسید رسول حق به نزدانبیاء، جبرئیل علیه السلام است، پس رسول خدا بسوی اولیاء کیست؟ جواب داده شد، ارتباط خداوند باولیاء بدون واسطه است، وبرحمت ولطف خودآنچه رابخوهد به قلب وباطن آنان الهام می کند، ودر خواب و بیداری بادیده باطن و صفای قلب می بینند.

(یاقوم) بدانید که حرص دنیا وحب آن شمارا از معرفت وشناخت خدابور داشته است. آخرت رایاد آرید ودنیا رارهانمائید.

خداوندا! به کرم وبخشایش خودمارا مکرم گردان، مابندگان توهستیم، نره ای از عنایات خودرا شامل حال ماکن.

«ربناآتنا فی الدنیا حسنه وفی الاخره حسنه وقناعذاب النار» آمین.